

Številka: Up-331/15-19

Datum: 02. 11. 2017

ODKLONILNO LOČENO MNENJE SODNIKA DDR. KLEMNA JAKLIČA K SKLEPU ŠT. Up-331/15 Z DNE 18. 9. 2017

Ustavno pritožbo bi sprejel v obravnavo. Tako bi Ustavno sodišče lahko podrobneje presodilo, ali je bil kršen standard konkretizacije, ki ga samo zahteva¹ v zvezi z načelom zakonitosti v kazenskem pravu (28. člen Ustave). Sodišča v svojih sodbah niso obrazložila, na kakšen način pogodba dejansko ni bila izvedena, oziroma niso pojasnila, kaj pomeni, da ni listinskih dokazov za to, da pogodba ni bila izvedena. Po moji oceni na ta način ni mogoče izključiti, da se svetovanje ni izvajalo na primer po telefonu in ob neposrednih stikih (v takem primeru seveda ni listinskih dokazov), ki jih je podjetje Invico kot dobavitelj in hkratni svetovalec imelo s pritožničnim podjetjem Lik Žaga. Tudi to možnost bi sodišča morala konkretizirano izključiti, kajti sicer ob dejstvu, da obenem niso podrobneje konkretizirala znaka zlorabe (neizpolnitve pogodbe), seveda ni mogoče kar zaključiti, da je do zlorabe (dogovorjene neizpolnitve) v resnici prišlo. Ali je do zlorabe v resnici prišlo ali ne, ne moremo vedeti vse dokler sodišča niso konkretizirano in jasno odpravila tudi te možnosti izvedbe svetovanja. Takšna konkretizacija se zdi še posebej nujna glede na to, da pritožnica dejansko zatrjuje, da je do izvajanja svetovanja prihajalo na tak način, saj da gre ravno pri svetovalnih storitvah na tem področju (svetovanje v zvezi s spreminjanjem stanja na trgih lesa) za tisto področje, glede katerega je nujno potrebovala zgolj hitre, ažurne informacije in ne pisnih, dolgotrajnih analiz: "ustavna pritožnica [je] logično povedala, da ni potrebovala analiz, ki bi dražile svetovalne storitve, temveč je potrebovala ažurne informacije o stanju na lesnih trgih in ažurne informacije po kakšni ceni, kje in kaj nabaviti", kar naj bi kot bistveno (kot predpogoj učinkovitosti pri svojem delu) tudi uporabljala "pri [svojem] dnevnem poslovanju in odločanju". Takšno pomanjkanje konkretizacije in obrazložitve bi lahko predstavljalo kršitev 28. in 22. člena Ustave.

¹ Up-879/14 z dne 20. 4. 2015

Prav tako ocenjujem, da bi bilo primerno in koristno, če bi se Ustavno sodišče celovito opredelilo vsaj še do pritožničnih navedb o tem, da naj bi civilno sodišče o istem vprašanju (neizpolnitev pogodbe) na podlagi istih dokazov odločilo ravno nasprotno – da je torej do izpolnitve pogodbe, ki sta jo sklenila pritožnica in podjetje Invico, dejansko prišlo. Zaradi dveh nasprotujočih si sodb o istem vprašanju ter na podlagi istih dokazov naj bi bila po navedbah pritožnice kršena pravna varnost in enako varstvo pravic. Ustavno sodišče je pred nekaj dnevi razsojalo o primeru, ko sta dva različna senata nepravdnega sodišča po dveh različnih zakonskih poteh na podlagi istih dokazov prišla do dveh različnih odločitev o istem vprašanju (tudi tam redna sodišča glede tega niso spoznala kršitve). Ustavno sodišče pa je takšno stanje soglasno spoznalo za neskladno z Ustavo, med drugim celo kot protiustaven poseg v človekovo dostojanstvo v povezavi s pravno varnostjo. Kljub temu, da seveda ne gre za isti primer, ocenjujem, da bi bilo prav in dobrodošlo, če bi se Ustavno sodišče vseeno opredelilo do pomembnega pravnega vprašanja glede razlik v obeh primerih in predvsem, zakaj te so, ali pa niso, relevantne z vidika posega v ustavne pravice.

DDr. Klemen Jaklič
Sodnik